

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 59/15
Люксембург, 4 юни 2015 г.

Решение по дело C-15/14
Комисия/MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Съдът потвърждава, както и Общият съд, че споразумението, сключено между унгарската държава и петролното дружество MOL за експлоатация на находища на въглеводороди, не съставлява държавна помощ

Съвкупността от това споразумение и от увеличението на ставката на таксата за минни дейности, произтичащо от изменението на Закона за минното дело, не предоставя селективно предимство на MOL

MOL е унгарско петролно и газово дружество, което добива въглеводороди в Унгария.

По силата на унгарския Закон за минното дело минните дружества, които са получили разрешение за експлоатация, заплащат на държавата такса за минна дейност за добива на въглеводороди, на суров петрол и на природен газ. До 2008 г. ставката на тази такса е била фиксирана по принцип на 12 % от стойността на добиваните минерални ресурси.

През септември 2005 г. MOL подава заявление за удължаване на срока на действие на неговото право за извършване на минни дейности, което то има на основание разрешението за експлоатация на 12 находища на въглеводороди, добивът от които все още не е започнал. Със споразумение, подписано през декември 2005 г., MOL и унгарската държава удължават с 5 години срока за започване на експлоатацията на тези 12 находища и определят дължимата при това удължаване на срока такса. Съгласно Закона за минното дело размерът на таксата е трябвало да бъде по-висок за всяка от 5-те години от размера на основната такса; така размерът на ставките на таксата за минни дейности е фиксиран на стойност между 12,24 % и 12,6 %. Освен това страните се договарят тази такса да се прилага за 15-годишен период към всички находища, вече експлоатирани от MOL при разрешителен режим, а именно 44 находища на въглеводороди и 93 находища на природен газ, което според тях съставлява увеличена такса за минни дейности. Освен това споразумението предвижда заплащането на еднократна такса от 20 милиарда унгарски форинта (приблизително 68 милиона евро). В споразумението също така се предвижда, че така фиксираните ставки няма да бъдат променени през целия срок на неговото действие.

През 2007 г. Законът за минното дело е изменен и ставката на таксата за минни дейности е увеличена по принцип на 30 %, считано от 8 януари 2008 г. Това увеличение обаче не се прилага по отношение на находищата de MOL, като към тях продължават, съгласно клаузите на споразумението от 2005 г., да се прилагат определените в това споразумение ставки.

С решение от 2010 г.¹ Комисията преценява, че съвкупността от споразумението от 2005 г. (което определя ставката на таксата за минни дейности по отношение на MOL) и от увеличението на таксата, произтичащо от изменението на Закона за минното дело, има за последица поставянето на MOL в по-благоприятно положение от това на неговите конкуренти и следователно съставлява държавна помощ, която е несъвместима с общия пазар. Вследствие на това Комисията решава, че Унгария трябва да си възстанови от MOL тази помощ, размерът на която възлиза на 28 444,7 милиона форинта (приблизително 96,6

¹ Решение 2011/88/ЕС на Комисията от 9 юни 2010 година относно държавна помощ C 1/09 (ex NN 69/08), предоставена от Унгария на MOL Nyrt. (OB L 34, 2011 г., стр. 55).

милиона евро) за 2008 г. и на 1 942,1 милиона форинта (приблизително 6,6 милиона евро) за 2009 г.

MOL подава пред Общия съд на Европейския съюз жалба за отмяна на решението на Комисията.

С решение от 12 ноември 2013 г.² Общият съд отменя решението на Комисията с мотива, че не са налице данни за по-благоприятно третиране на MOL в сравнение с неговите конкуренти от гледна точка на заплащането на таксите за минни дейности, и че следователно съвкупността от споразумението от 2005 г. и от Закона за минното дело не може да бъде квалифицирана като държавна помощ. Комисията обжалва решението на Общия съд пред Съда.

В произнесеното днес решение Съдът припомня, че за да бъде квалифицирана дадена национална мярка като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тя трябва да отговаря на четири кумулативни условия: трябва да става въпрос за намеса на държавата или чрез ресурси на държавата; тази намеса трябва да е в състояние да засегне търговията между държавите членки; тя трябва да предоставя селективно предимство на своя получател, и накрая, тя трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията.

В своята жалба Комисията оспорва начина, по който Общият съд е тълкувал и приложил третото условие (а именно предоставянето на селективно предимство на ползващия се от мярката).

Съдът уточнява в това отношение, че изискването за селективност, произтичащо от член 107, параграф 1 ДФЕС, трябва да се разграничава от установяването на наличието на икономическо предимство. Така при анализа на общ режим на помощи е необходимо да се установи дали съответната мярка, макар и на пръв поглед да предоставя предимство с общо приложение, в действителност не предоставя такова предимство изключително в полза на определени предприятия.

Съгласно констатацията на Съда Общият съд основателно е приел, че **само по себе обстоятелството, че унгарските власти разполагат със законоустановено и ограничено право на преценка за определяне на ставките на таксата при удължаване на срока, не е достатъчно, за да се докаже, че някои предприятия могат да извлекат селективно предимство от това.** Всъщност посоченото право на преценка има за цел да балансира една допълнителна тежест, наложена на икономическите оператори, с цел съобразяване с императивите, произтичащи от принципа на равно третиране, и следователно се отличава от случаите, в които упражняването на такова право на преценка е свързано с предоставянето на предимство в полза на определен икономически оператор.

Също така Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че **обстоятелството, че ставките, фиксирани със споразумението от 2005 г., са резултат от преговори между MOL и унгарските власти, не е достатъчно, за да се придаде селективен характер на това споразумение,** с мотива, че последните са упражнили своето право на преценка при определянето на ставката на таксата за минна дейност по обективен и недискриминационен начин и следователно не са поставили MOL в по-благоприятно положение в сравнение с неговите конкуренти.

Освен това Съдът изтъква, че Общият съд напълно основателно е направил извода, че **правото на преценка, което е предвидено за унгарските власти по отношение на избора дали да бъде сключено или не споразумение за удължаване на срока, не е позволило на MOL да получи каквото и да било селективно предимство.** Всъщност критериите, определени със Закона за минното дело, за сключване на споразумение за

² Решение на Общия съд от 12 ноември 2013 г., MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Комисия (T-499/10), вж. също прессъобщение №[146/13](#).

удължаване на срока, са обективни и приложими към всеки потенциално заинтересован оператор, който отговаря на тях, така че сключването на споразумението от 2005 г. на основание на този закон не е поставило MOL в по-благоприятно положение в сравнение с неговите конкуренти.

Нещо повече, Съдът припомня, вземайки предвид обстоятелството, че държавната намеса се проявява в различни форми и че тя трябва да бъде разглеждана в зависимост от нейните последици, че не би могло да се изключи няколко последователно приети от държавата мерки да бъдат разглеждани за целите на прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС като една-единствена мярка, по-конкретно когато помежду им от гледна точка на тяхната хронология, на целта им и на положението на предприятието към момента на приемането на тези мерки съществуват толкова тесни връзки, че е невъзможно те да бъдат отделени една от друга (97).

В това отношение Съдът установява, също както Общият съд, **че между споразумението от 2005 г. и изменението на Закона за минното дело такива връзки не съществуват.** Всъщност увеличението на ставките на таксите за минни дейности, произтичащо от изменението на Закона за минното дело, е прието в контекста на повишаването на световните цени на суровия петрол. Комисията обаче не е изтъкнала, че споразумението от 2005 г. е сключено с цел изпреварване на това повишение. Следователно тези два елемента не образуват една-единствена мярка за помощ и затова те не съставляват държавна помощ.

При тези условия **Съдът отхвърля жалбата на Комисията в нейната цялост.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708